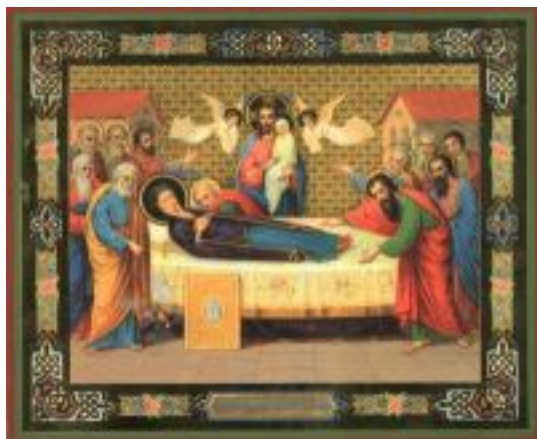

Maica Domnului este cea mai înaltă sfințenie omenească cunoscută și cinstită de Sfânta Biserică, iar Adormirea Maicii Domnului este cea mai de seamă dintre sărbătorile ei. Este o sărbătoare pregătită, precum se știe, printr-un post de două săptămâni. În Sfânta Scriptură, nu aflăm nimic despre moartea Maicii Domnului. În schimb, cântările și imnele de la Vecernia și Utrenia sărbătorii ne vestesc adevărata tradiție a Bisericii în această privință:

Când a binevoit Hristos, Dumnezeuul nostru, să ia la Sine pe Maica Sa, atunci cu trei zile mai înainte, a făcut-o să cunoască, printr-un inger, mutarea ei de pe pământ la viața cea cerească. Deci, înștiințându-se Nascătoarea de Dumnezeu despre aceasta, s-a bucurat, cu bucurie mare, și s-a suit degrabă în Muntele Maslinilor, ca să se roage.

S-a întors, apoi, acasă și a pregătit toate cele de îngropare, încredințând, pe vecine ca, mutându-se în ceruri, nu numai pe ele nu le va uita, ci pe toată lumea o va cerceta și o va ocroti. Și a împartit vâduvelor sărace ȧesmintele sale. Și a luat, apoi, iertăciune de la toți și, culcându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pentru ȧietuirea în pace. Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeuului ei. Și multe vindecări s-au împartit tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei.

Și, s-a făcut, atunci, tunet mare și au venit de la marginile lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos, la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Și, începând Petru cântarea cea de îngropare, Apostolii au ridicat patul și au petrecut, până la mormânt, trupul cel primitor de Dumnezeu. Și, sosind în satul Ghetsimani și așezând în mormânt trupul Maicii Domnului, Apostolii au zăbovit, acolo, încă trei zile, așteptând pe Apostolul Toma, care din dumnezeiască randuială, lipsea.

Și, sosind, Toma Apostolul era întristat, ca nu se învrednicise să vadă, și el, chipul adormit al

Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli. Deci, s-a deschis, cu hotărâre de obște, mormantul, pentru el. Și, dacă s-a deschis, s-au minunat, că au aflat mormantul fără sfântul ei trup și era numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie nemincinoasă a mutării Nascatoarei de Dumnezeu, cu trup cu tot, la ceruri.

Pe scurt, după credința Sfintei Biserici, la Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea, care vine după moarte, nici n-a rămas în mormant. Maica domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, cu trup cu tot la ceruri, ca o pargă a întregii omeniri. Dar, spre deosebire de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de îngeri, nu prin puterea ei, ca Mântuitorul. Și acolo se roagă de-a pururi pentru noi. Să avem mare încredere în rugăciunea ei, că ea singură poate vorbi lui Dumnezeu, ca o mamă unui fiu al ei. Dumnezeului nostru slava!

Sursa: credo.ro